

”

אני מגדיר את

המעצבון היהודי

”

דוד זונשיין לא מתחרט על כלום. הוא יודע שהעתירה שלו לבג"צ, בדרישה לשפוט אותו בבית דין צבאי על סירובו לשרת בשטחים, עלולה לעבוד כבומרנג. הוא יודע שמאוד יכול להיות שהוא זה שיקבור סופית את מאבק הסרבנים, ויביא את הצבא להטיל עליהם עונשי מאסר ארוכים פי כמה. אבל זה לא הזמן לשיקולי תועלת. כל החיים לימדו אותו להסתער, אז הנה, עכשיו הוא מסתער על הכיבוש. אבנר הופשטיין, מילואימניק שכן נענה לצו 8, ניסה נואשות לגרור אותו לחשבון נפש

אבנר הופשטיין

צילום: אלדר רפאלי

אחורה ולא מאמין שזה היית אתה. ראית את המראות, השתתפת במעשים, ואחר כך מיד הרחקת.”

למעשה, אתה משווה את החיילים של היום לנאצים, חד וחלק.

אני לא משווה אותם לנאצים. הם אנשים נהדרים קדושים, ממושמעים, שמו להם גבולות עקומים של מוסר, והם פשוט לא מבינים מה הם עושים. הם נותנים ומקבלים המון פקודות, ואין להם מושג. אני מדבר בראש וב"ראשונה על עצמי. אף פעם לא אצליח להכין מה הוביל אותי להכות אישה. אין לי שום הסבר לכך מלבד הבנאליה של הרוע.

זה זונשיין. טוטלי לחלוטין. מאז הפך לסמל המאבק נגד הכיבוש, אין למצוא אצלו ולו גרגר של ספק. אין ניואנסים. יש פלקט גדול. כמו הפלקט שנתלה בשבועיים האחרונים בראש חוצות, ועליו מתנוססת תמונתו במ"דים מעומלנים. "אני סגן דוד זונשיין", נאמר שם, "מהנדרס תוכנה, קצין ב"חידה מובחרת בצנחנים, שירתתי במשך עשר שנים את מדינת ישראל בשטחים ובלבנון. במשך שנים ביצעתי עם חיילי פעולות נוראות, שכל מטרתן להנציח את הכיבוש וההתנחלויות, במסווה של הגנה על הבית ועל

ל שולחן האוכל מונחות מיותמות זו על זו שתי דר"גות סגן צה"ליות, שהוסרו מהכותפות של חולצת המדים. בימאי של סרט דוקומנטרי כבר היה עושה מהן מטעמים. זונשיין מבחין במבט שלי, מזנק ממקור מו וממהר להעיף אותן מהחדר. "חס וחלילה", הוא אומר, "אין פה שום אמירה. לא, לא, לא. סתם הורדתי את הדרגות מהמדים לפני שאני מכבס אותם".

את הספר, 'משפט אייכמן, דוח על הבנאליה של הרוע' מאת חנה ארנדט, זונשיין לא טורח לסלק. זה

הספר שקרא ב"13 הימים שהספיק לרצות בכלא הצבאי על סירובו לשרת בשטחים, לפני שבג"צ קטע את עונש המאסר עד למתן החלטה בעתירתו. לזונשיין אין תסביך יפה ירקוני, ואת הקישור בין השואה לשירות בשטחים הוא מבצע בקלילות. "כמובן שהפרטים והרקע שונים לחלוטין, אבל הד"מיון הוא ברציונליזציה של הרוע. תמיד שואלים אצלנו 'איך יכול להיות שעם שלם עשה דבר כזה, איך אף אחד לא התעורר'. והנה אני הייתי בשט"חים עשר שנים, וחיייתי בתוך הבנאליה של הרוע. עשיתי שם דברים שבוזר דאי נדבר עליהם שעות. ויום אחד הבנתי מה אני עושה. ואז אתה חוזר

לקדוש המעונה של סרבני השירות בשטחים

אני היתד האחרון
שיכול לעצור את
המדינה הזו לפני
שהיא תהפוך
להיסטוריה, זונשיין

אני לא מאמין שהצעד שלי ירתיע סרבנים אחרים, אולי להיפך, הסרבנים זונשיין בראש צילום: משה שי

"אני חושב שהילדותיות נמצאת אצל מי שממשיך לשרת. זה ילדותי שאנשים מבוגרים ואינטליגנטים עדיין חושבים שאפשר להשפיע בתוך כיבוש. כי אין פילוסוף אחד, ואין מקרה אחד בהיסטוריה שבו אדם מוסרי השפיע על סיטואציה ענקית, שהיא לא מוסרית, על-ידי ניסיון לשפר אותה מבפנים. אין דבר כזה"

לא, אני לא ממליץ להעמיד אותך לדין, כי הטרגדיה בסיפור היא שאתה עושה את כל מה שאתה עושה בשטחים בגלל שההחלטה לא נתונה בידך. אם אותך צריך להעמיד לדין, אז אני צריך לשבת בכלא הרבה שנים על מה שעשית. כי אני עשיתי דברים שאנשים מתו בגללם. ברור לי שמה שנראה לאנשים נורמלי היום, בעוד עשר שנים כולנו נתפוס את הראש ונגיד 'לעזאזל, מה עשינו כאן'.

אתה דורש פינוי מלא של השטחים, פינוי מלא של ההתנחלויות?

וראי. כל ההתנחלויות. וחזרה לגבולות '67.

אז אתה מציע כאן תכנית מדינית. אתה מבקש לכופף את ידי הממשלה על-ידי שימוש בתנועה עממית המורכבת מהיילים. תסכים אתי שמבחינת סדרי עולם בדמוקרטיה זאת מחשבה עקומה?

לא. אני לא אסכים אתך, בגלל שבישראל אין דמוקרטיה. מדינה שכובשת שלושה וחצי מיליון איש, ובתחום שיפוטה ל-50 אחוז מהאנשים אין זכות הצבעה, היא לא דמוקרטיה. צריך להיכרע בדבר הזה.

אתה לא חושב שהחלטה על יציאה מהשטחים היא החלטה של הדרג המדיני, ולא של הצבא?

אין ספק שמדובר בהחלטה שהפטרון שלה הוא, כמו כן, מדיני. אבל הדרג המדיני לא רשאי להחליט מרגע שהוא איבד את הזכות המוסרית שלו. אני הייתי מצפה משאול מופז בתור חייל מספר אחת במדינה ובתור אדם יהודי וציוני, שמבין שמה שהוא עושה היום מכרסם תחת הקיום היהודי במדינה הזאת, או מטל רוסו או מאייל אייזנברג – שאחד מהם יקום, ישליך את הכומתה שלו על השולחן ויגיד 'אותי שלחו להגן על המדינה הזאת, לחזק אותה, לשמור על הגבולות שלה ולדאוג שיהיה פה קיום יהודי אמיתי. אני לא יכול לעשות את מה שאתם אומרים לי לעשות בשטחים, ואני לא עושה את זה יותר'.

בלומר איש הצבא בוחן את ההחלטה אם להתנגס או לא לפי איכות הדרג המדיני, לפי המוסריות שלו, לפי הרמה שלו? זה מאוד מוסבן. לפני מלחמת יום כיפור הדרג המדיני היה שחצן וסירב לכל פתרון מדיני. האם זה אפשר לאנשים לסרב להתנגס בשחיית מלחמה?

לא, זה לא אפשר, כי להילחם בצבא אחר זה לא דבר לא מוסרי.

מה עם צבא המתאבדים הפלסטיני? לא חובה להילחם בו? האם יש מדינה שאחרי חודש כמו מארס, עם מעל 100 אזרחים שנרצחו בטרור, לא הייתה יוצאת למבצע צבאי?

בעיקרון, כן. כל מדינה בעולם הייתה יוצאת למבצע 'חומת מגן'. נכנסת ומדרדרת הלאה. אין ספק: יש צבא של מתאבדים, ולכן יצאו למבצע 'חומת מגן'. אבל אתה מתעלם ממה שהיה לפני ומה שהיה אחרי. בוא ניקח את התזה, כמו

להסתכן בשנתיים מאסר, שמשמעותן המעשית היא שלילת כל החירויות, אובדן מקום העבודה והפקרת המשפחה לברה. זונשיין שלם עם הצעד לחלוטין ומסרב להתמודד עם ההשלכות ההרסניות, שעשויות להיות לו על מאבק הסרבנים. 'לא באתי לכאן להיות, הצעד שלי הוא לא צעד טקטי, ואין מקום לחישובי כדאיות. הרי גם כששלחנו את המכתב, רבים אמרו לנו 'איזה דרך טיפשית לנסות להשפיע, רקת עוררו אנטגוניזם, תש' למו מחיר כבד, עדיף להצטרף לפעילות פוליטית וכו' וכו'. אותי חשבים פוליטיים ומקיאוויליסטיים לא מעניינים. אני גם לא מאמין שהצעד שלי ירתיע סרבנים אחרים, אולי להפך. מה שכן, בהחלט יכול להיות שבעקבות הבג"ץ תהיה אסקלציה מול הצבא, והם יחליטו 'אוקיי', אם זה כך, בואו ניתן לכולם ארבעה חודשים בכלא'. הכול פתוח.

"אני באתי להילחם", הוא מוסיף אחרי מחשבה. "אני מרגיש שאני במלחמה לא פחות מאשר כשהייתי בלבנון. כל ערב אני נלחם. אמנם אני לא משתמש בנשק, אבל האדרגלין שזורם הוא חזק יותר מכל שדה קרב אחר. הצבא מנסה להיות עם ולהרגיש בלי. מצד אחד הם אומרים 'עברה חמורה', 'סרבנות', 'מדרגות'

המצפון

וכו'. אני אומר: בסדר. העברה שלי היא חמורה, אבל אני עושה אותה מתוך אחריות, ולכן אני רוצה הזדמנות לשטוח את טענותי, להגן על עצמי. ואז הם אומרים 'לא. זה לא הולך ככה', ושולחים אותי לשיפוט משמעתי כאילו הייתי איוה עריק פוחז. וכל זה כדי למנוע ממני לדבר, כדי שלא אשתמש בבית הדין הצבאי ככבמה ציבורית. הם מפחדים. מחר ילכו 80 חיילים ויציגו את טיעוניהם בצורה מסודרת. הם מבינים טוב מאוד מה המשמעות של הדברים".

בוא ננסה רגע להתמודד עם הטיעון, שהשירות בשטחים הוא בלתי חוקי בעליל. נניח שאתה אומר 'המצפון שלי לא מאפשר לי לשרת בשטחים'. זה עוד נשמע טיעון שאפשר לקבל אותו. אבל אתה בא ומגדיר גם את גבולות המצפון של כל החיילים האחרים. כולם חייבים לציות למצפון שלך?

אני חושב שאני מגדיר את המצפון היהודי. מי שמך? מה זאת אומרת מי שמך? צו המצפון שלי. אם השירות בשטחים אינו חוקי, המסקנה הבאה היא שכל מי שכן משרת בשטחים צריך לעמוד לדין. גמרת שירות מי? לואים בצו 8 במבצע 'חומת מגן'. אולי תבקש מהצבא להעמיד אותי לדין על עברות מוסריות?

(המשך מעמוד קודם)

המדינה. לא עוד!

"אני היתד האחרון שיכול לעצור את המדינה הזאת לפני שהיא תהפוך להיסטוריה", הוא יחזור ויציח שוב ושוב בראיון, לא זהיר לאפשרות שכך הולכת ונכתבת הבנאליה של הסרבנות. אף אחד מהסיפורים שהוא יגולל בפניי בשעות הקרובות, קשים ככל שיהיו, לא מזכיר את השואה, את השמדת העם או את תורת הגזע. חלקם הגדול יכול למצוא הסבר בקונטקסט המורכב של המלחמה בטרור. אבל אצל זונשיין המלחמה בטרור היא מושג שרוף, נחלת העבר. לצאת וגמרונו.

ועם זאת אין לטעות בו. לא מדובר בילד תל-אביבי מפונק, בפי ציפיסט מתחזה או בפוליטיקאי רודף פרסום. גם לא בפעיל מקצועי של 'מצפן' או 'יש גבול'. לדבריו, הפור נפל אצלו במילואים האחרונים בצומת גוש קטיף. זה היה בדצמבר. כל הקו רצו מריבות אימים בין הקצינים על מה מותר ומה אסור. כשחזר, החברים כמעט לא הכירו אותו, התהלך כמו זומבי. אז החליט שמבחינתו נגמר.

אחרי שהריץ את התסריטים בראש, נפגש עם המ"פ שלו לשיחה אמפתית ואחר-כך עם המג"ד לשיחה שהסתיימה בטונים גבוהים. משם למח"ט, אייל אייזנברג, וממנו למשפט אצל האוגר-דונר, תא"ל טל רוסו. רוסו שפט אותו בעוון סירוב פקודה ל-35 יום בכלא. בקשתו להישפט בבית דין צבאי רגיל, עם שופט וסני גורים, נדחתה, והוא נשלח לכלא כבר באותו הלילה. באמצעות עו"ד מיכאל ספרד הוא פנה לבג"ץ וביקש לחייב את הצבא לאפשר לו להישפט בבית דין צבאי.

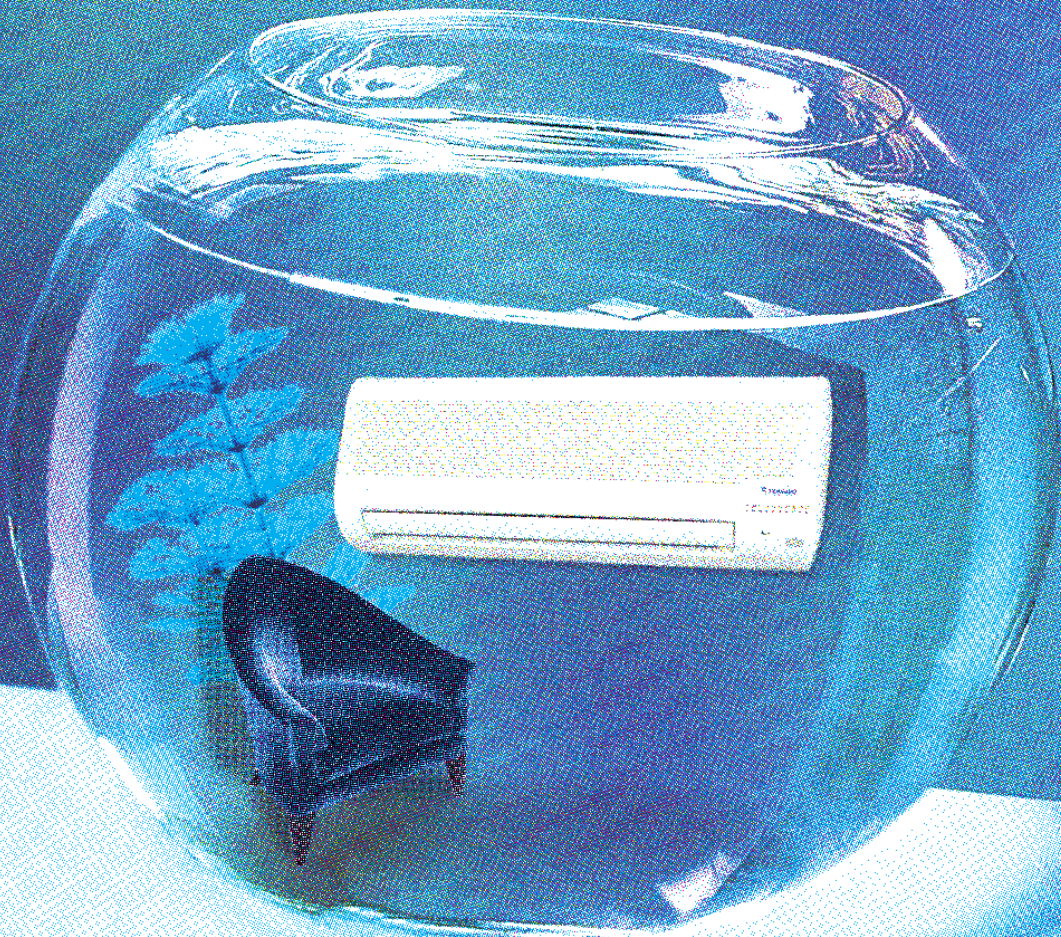
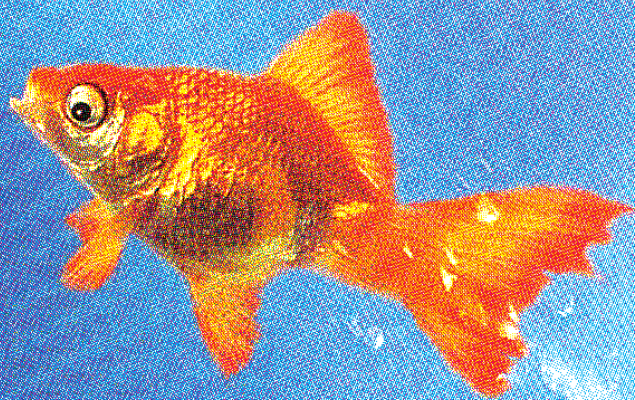
הטיעון המרכזי שעומד מאחורי עתירתו של זונשיין, מהפכני. הוא טוען שלא עבר כל עברה בסירובו לשרת בשטחים, מכיון שעצם הפקודה לשרת בשטחים היא בלתי חוקית בעליל. עד למתן התשובה בעתירה הורה בג"ץ לשחרר את זונשיין מהכלא. נשיא בית המשפט אהרון ברק זימן דיון נוסף בעתירה ליום שלישי השבוע. בעת כתיבת הכתבה עדיין לא ידוע אם בדיון ניתנה הכרעה סופית.

הם מפתחים

עד כה לא העזו איש מחבריו של זונשיין למכתב הסרבנים ללכת רחוק כל-כך. אם תידחה העתירה, ישוב לרצות את 22 הימים הנותרים בכלא 6 בעתלית. אם תתקבל, יתייצב כבקשתו בפני בית דין צבאי. קשה לדמיין שופט צבאי שיעז להשתכנע מהטיעון, שלפיו השירות בשטחים הוא פקודה בלתי חוקית בעליל. משמעות החלטה כזו היא תהוה ובוהו מוחלט בצבא ובפוליטיקה. ופתח לסרבנות המונית. אם יפסקו השופטים הצבאיים נגדו, עשוי זונשיין למצוא עצמו מרצה תקופה ממושכת בכלא, עד שנתיים על-פי החוק. הצבא יוכל לנצל את התקדים הזה כדי להפחיד את כל הסרבנים האחרים. דבר אחד הוא לסרב ולהיכלא ל-35 יום, תקופה מקבילה למשך שירות המילואים. קשה יותר

האקווריום של השכן
שקט יותר?

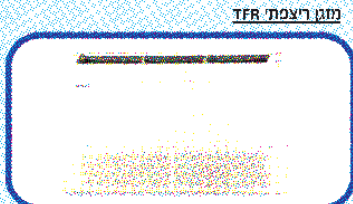
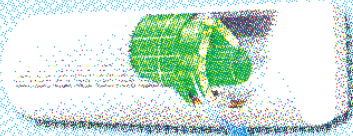
קשר בראי | McCann

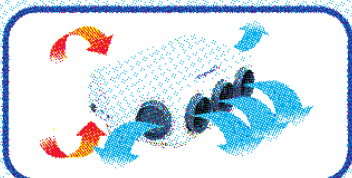
טורנדו

המזגן השקט והמתקדם בישראל היחיד עם המבודד האקוסטי

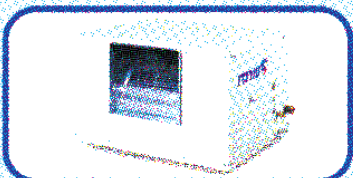
טורנדו, מזגן חדשני המשלב את טכנולוגיית המעטפת האקוסטית (סוללת ה-G), המבוססת על טכנולוגיה בינלאומית היחודית למזגני טורנדו. סוללת ה-G עוטפת את מכוח האוויר ומבטיחה עבודה שקטה במיוחד מה שעושה את טורנדו למזגן השקט והמתקדם בישראל.

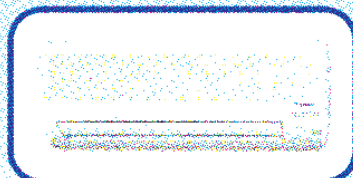
מזגן ריצפתי TFR

מזגן מיני מרכזי TCL

מזגן מיני מרכזי TCN

מזגן עלילי TWG

סדרה מתקנת טורנדו מציעה פתרון מולטי-מדיה לרוב המצבים של ימי החימום והקיץ. המעטפת האקוסטית של המזגן מבודדת את המכוח האוויר ומבטיחה עבודה שקטה במיוחד מה שעושה את טורנדו למזגן השקט והמתקדם בישראל.

סדרה מתקנת טורנדו מציעה פתרון מולטי-מדיה לרוב המצבים של ימי החימום והקיץ. המעטפת האקוסטית של המזגן מבודדת את המכוח האוויר ומבטיחה עבודה שקטה במיוחד מה שעושה את טורנדו למזגן השקט והמתקדם בישראל.

סדרה מתקנת טורנדו מציעה פתרון מולטי-מדיה לרוב המצבים של ימי החימום והקיץ. המעטפת האקוסטית של המזגן מבודדת את המכוח האוויר ומבטיחה עבודה שקטה במיוחד מה שעושה את טורנדו למזגן השקט והמתקדם בישראל.

סדרה מתקנת טורנדו מציעה פתרון מולטי-מדיה לרוב המצבים של ימי החימום והקיץ. המעטפת האקוסטית של המזגן מבודדת את המכוח האוויר ומבטיחה עבודה שקטה במיוחד מה שעושה את טורנדו למזגן השקט והמתקדם בישראל.

יעוץ חינם בבית הלקוח
1-700-500-300

להשיג ברשת ענק המזגנים, רשת עולם המיזוג רשתות מתמחות
והמפיצים המורשים www.tornado-top.co.il

כל מדינה בעולם היתה
נכנסת למבצע
'חומת מגן' - ומידרדרת
הלאה, זונשיין
צילום: אלדד רפאלי

(המשך בעמוד קודם)

שאתה מציג אותה עכשיו. לפי התזה הזאת, ככל שהמצב יותר קשה, כך המבצעים הצבאיים מתגברים. אם נמשיך בכיוון הזה, הרי הדברים בסוף יידרדרו לכדי טבח. אפילו טבח מוצי' דק, שהרי האיום הקיומי עלינו יהיה כליכך חזק, שלא תהיה לנו ברירה. את זה אני מנסה למנוע.

שיזכרו שהיינו שם

אביו של זונשיין, פנסינר של שירות המדינה, ואמו פקידה בבנק. שניהם אנשי מרכז טיפוסיים. "בבית שלנו הייתה אווירה מאוד ציונית. צנחנים בכותל, צעדות עם ההורים, טיולים בכל הארץ. גדלתי עם האתוס של השואה, על זה שאסור שדבר כזה יקרה עוד פעם, והדרך היחידה למנוע שואה נוספת היא צה"ל גדול וחזק. כבר בכיתה ג' ידעתי שאני רוצה להיות קצין בצנחנים". פוליטיקאי זונשיין היה כמו כל הילדים – קצת מבולבל. בצעירותו תמך במפלגת העבודה, אחר-כך בגיל 15 שקל פתאום להצטרף לנוער 'התחייה', ולבסוף התמקם במרכז. "לפעמים הערבים היו נורא רעים, אז היינו נגדם, ואז הייתי קצת הולך ימינה. אבל בדרך כלל הייתי די מרכזי".

ההתנדבות לצנחנים בשנת '92 נעשתה בטבעיות, וממנה השיבוץ ליחידה מובחרת, שאת שמה לא מקובל לרשום בעיתון. בשנים ההן החלה האינתיפאדה הראשונה להירגע. פה ושם אבן או בקת"ב. מי חלם אז על המערב הפרוע של היום, על תנועה מאובטחת ומבוהלת עם כדור בקנה ונשים בהיריון המסתירות בבטניהן חגורות נפץ?

זונשיין שהה בשטחים כעשר תקופות במשך עשור. "בסדר, כחייל וכקצין, הכול היה לגיטימי בעיניי. היום כשאני מסתכל אחורה, אני לא מאמין שהייתי נוכח בהכאת ילד בן 14 עד מוות כמעט, ולא עשיתי דבר. היינו עומדים במחסומי פתע, היה רי"ט טואל; תופסים מונית מרצדס בשתיים בלילה, מוציאים אבא, אמא ועשרה ילדים מהאוטו, משכיבים את האבא על מכסה המנוע, מפשיטים אותו ממש, כי נדמה לנו שיש עליו משהו. אחרי זה מוציאים את הילד הכי גדול, שהיה בן 15, מפשיטים גם אותו. אחר-כך הופכים את כל המכונית. האמא בוכה, הילדים ממררים בבכי. כשאתה גומר את זה, הם נכנסים פנימה שונאים עד כדי תיעוב. אם שלוש שעות קודם לכן הייתה איזו מהומה בשטחים, יכול להיות שמישהו היה מכניס גם מרפק לפנים של האבא. במ"קרים אחרים אולי היו מסתפקים בסטירות".

חשבת שזה רע הכרחי?

לא. לא חשבת שזה רע הכרחי. חשבת שזה טוב. חשבת שזה בסדר. ככה תופסים מבוקשים. ככה תופסים את מי שיעשה את הפיגוע הבא.

לא תופסים ככה מבוקשים?

אני לא יודע. אז לא היו פיגועים. זה לא היה כמו היום. עשינו את זה, כי עשינו. בגיל הזה אין נקודת ביקורת. קשה לי להצביע על פעולה אחת, שהמפקד שלי היה אומר לי ולא הייתי מבצע. אולי רק לקחת ילד ולירות לו בראש בדם קר. חוץ מזה, כל דבר היה לגיטימי. הסיפור על הילד בן ה-14 חרות היטב בזיכרונו. "באותה תקופה כבר הייתי מ"מ, והחיילים שלי סיימו טירונות והחלו טירונות יחידה. התבקשנו לעשות מעצרים שב"כ בשעה אחת בלילה באחד הכפרים. התואנה הייתה שהאבא יודע על מחבוא של נשקים. הלכנו עם שני חוקרים של השב"כ לתוך הכפר, איפשהו בגזרת שכם. הערנו אותם, הפרדנו את הגברים מהנשים. האבא נלקח לחדר השני להיחקר, ובינתיים החוקרים של השב"כ נתנו לי וליחיילים שלי הוראה לרסק את הבית".

זאת הייתה ההוראה, לרסק את הבית?

לא בדיוק. הם אמרו 'תדאגו שאף אחד לא ישכח שהייתם פה'. סירבתי. הורעתי לחיילים שהם צריכים לחפש, אבל להחזיר כל דבר למקומו. החוקר התעצבן עליי ואמר 'אתה לא תקבע מה עושים פה'. אמרתי לו, 'אני כן אקבע מה עושים. יש גבול'. בינתיים החוקרים התחילו בשיטת ה'חוקר הטוב, החוקר הרע'. אחד אמר 'בוא, גלה לנו, אנחנו טובים אתך, נביא לך קצת כסף, נשכח אותך, לא ניגע במשפחה שלך'. ואז החוקר הרע דופק לו מרפק באף. שני מעים את הראש שלו נדפק בקיר, והחוקר הרע אומר לו, 'עוזב, הוא בחיים לא יגלה כלום, הוא חרא של בנאדם, תפוצץ אותו'.

"מתנהל ביניהם כאילו ויכוח. החוקר הטוב אומר, 'תעזוב אותו. בוא הנה, אני מכיר אותו. מה, אתה לא יודע? הוא אח של ההוא. חבר של הוזה, בוא נדבר אתו'. יושבים ומדברים, ואז שוב פעם בום, בעיטה בביצים. וכך זה נמשך במשך שעה: מרפקים למפתח הלכ, בעיטות בפנים, מכות בצד הברך, בקיצור, מתעללים. בסוף לוקחים את בן אחיו אל שטח של מרעה. אנחנו הולכים כים מאחור, והאבא נשאר שותת דם בבית, גמור לגמרי. ליד מגדל המים השב"כ מוצא עוד נער. כנראה, החקירה הובילה אליו, ואז מתחילים מחדש עם שיטת החוקר הטוב והרע, כשהפעם מתווספים גם טלטולים, מכות עם נבוט, הנער מתערפל ומ'פסיק לענות. בכל זאת ממשיכים לתת לו מכות עוד ועוד.

"אתה יכול למלא את המשימה שלך בלי שאלות, אתה יכול לא למלא את המשימה שלך בכלל. אין באמצע. האם היית יכול למצוא דרך, למשל, לאנוס בחורה בצורה יפה, כלומר, בצורה עדינה? האם היית יכול להגיד לה, 'תשמעי, זה לטובתך, זה בסדר, יכול להיות שאם אני לא אעשה את זה, אחיך אחרי זה ירביץ לאח שלי?' התשובה שלי היא לא"

השיטות, שמפעילים כדי שאנשים יסגירו את נשקם בעת חיר פושים. ובסוף הוחלט שלא מפעילים אלימות באמצעי לחץ, גם אם משמעות הדבר היא ויתור על מציאת חלק מהנשקים. ומה הם עשו בזה? הפכו את הכיבוש לקצת יותר טוב? לא. הם לא היטבו את תנאי הפלסטינים. אני בא ואומר דבר כזה: יש מצב שבו אתה ממלא את המשימה שלך בלי שאלות. יש מצב שבו אתה לא ממלא את המשימה שלך בכלל. אין באמצע. אין שום אלמנט במשימה הזאת שהוא לגיטימי. האם היית יכול למצוא דרך, למשל, לאנוס בחורה בצורה יפה, כלומר, בצורה עדינה? האם היית יכול להגיד לה, 'תשמעי, זה לטובתך, זה בסדר, יכול להיות שאם אני לא אעשה את זה, אחיך אחרי זה ירביץ לאח שלי' וכן הלאה? התשובה שלי היא לא.

אתה מבטל את הזכות שלנו להגנה עצמית מפני מתאבדים. אתה אומר שחיפוש אחרי מחבלים שיש לגביהם מידע מודיעיני שהם הולכים לעשות פעולות טרור, חיפוש שיכול להביא לתפיסה של מחבלים – אני מתנגד לו כי הוא מחייב הפעלת כוח?

לא מדובר בחיפוש ספציפי, אלא בלחץ מתמשך וארוך. אני יכול לענות לך בדוגמה מהקו האחרון שעשיתי, שהביא אותי להחלטה לסרב. זה היה בתחילת דצמבר אשתקד. היינו שם שלוש שבועות, וישבנו במחסום שמונע את הגישה לבית החולים 'שיפא'. יום אחד הגיעה אליי התרעה, שבגזרה מסתובבת מכורנית תופת. המשמעות המעשית היא שצריך לעצור את כל האמריקאים ולברוק אותם. בשעה עוברת במחסום כ-15 אמבולנסים. בגלל האמבולנס האחד שיכול להיות מכונית תופת, אנחנו מעכבים אנשים עם התקף לב, נשים עם צירי לידה מלהגיע לבית החולים. ככלל, עצרתי שם עשרות אמבולנסים. אין לי מושג כמה אנשים מתו רק בגללי.

והנה השאלה המהותית: יש לי שתי אפשרויות: או להעביר את כל המכוניות ולהתעלם מההתרעה, ואז מכונית תופת תיכנס בי ובחיילים שלי או להגיד למקומיים 'חבר'ה, אני מצטער. אני מאוד רוצה להיות הומני, אני רוצה את טובתכם, אני רוצה להיות חייל נאור ולכבוש אתכם בדרך הכי נאורה שיש. אבל המ'חויבות הראשונה שלי היא להחזיר את החיילים הביתה, ולכן אף אמבולנס לא יעבור עד שנהפוך את כולם ונוציא את כולם ונביא דוק שאין שם פצצה או סכין או רובה'. אין באמצע. ועכשיו אני, דוד, המילואימניק, צריך להיות שופט ולהחליט מי יחיה ומי לא. המפקד בשטח הוא תמיד שופט. גם במלחמה רגילה. לפעמים החלטה שגרתית כמו מאיפה לאנגף או לאם לירות על כר'חות שמסתתרים בתוך כפר בלבנון, יכולה להביא לתוצאות

(המשך בעמוד 84)

איפה אתם הייתם כל הזמן הזה?
אנחנו עומדים ומסתכלים כהלומים. מדי פעם אני שואל 'חבר'ה, אתם לא מגזימים? הם אומרים 'לא, לא. עוד רגע הוא מזמר'. והנה, אני מחזיק מעצמי מפקד טוב, מהחיילים שלי אני שים חכמים, ואנחנו עומדים בצד ושותקים. הרי לימדו אותנו שחקירת שב"כ זה דבר קדוש, ואנחנו הפנמנו. כשעזבנו את השטח, הנער שכב על הרצפה מפרס, פצוע קשה.

האבא בבית, הנער שתפסו – הם היו מחבלים? מסוכנים?
פעילים בארגוני טרור?
לא. לא. מה פתאום.

איך אתה יודע?
איך אני יודע? תשמע, אני לא יודע. אתה רואה בן-אדם שאין לו כלום, אתה רואה שהוא לא יודע על מה הוא מדבר. אתה רואה את המסכנות הזאת בכל מקום. ונניח שהוא מחבל, אז מה? גם

הממצא

אלה שעומדים במחסומים מחבלים?
אתה אומר בעצם שהשב"כ, שגם כך ידיו מלאות עבודה, מחפש סתם אנשים לבזבז עליהם זמן? זה לא נשמע הגיוני. הרי יש מספיק אנשים מסוכנים באמת בשטח. אני לא יודע מה השב"כ מחפש. בגלל זה הזכרתי את ה'בנא' ליה של הרוע' כבר בתחילת השיחה. החוקרים של השב"כ הם גם כמו הקצינים הבכירים של צה"ל – אנשים טובים. למה לא ניסית להתלונן?

כי ראיתי את כולם עושים את זה. כשהייתי חייל ראיתי את כל המפקדים שלי עושים את זה. וכשהייתי במילואים, ראיתי את כל הפלוגות האחרות עושות אותו הדבר.

אבל למה אתה, בעצם, נוטל את האחריות מהמפקד בשטח לבוא ולנסות להפעיל שיקול דעת? עובדה שבתוך הבית הפעלת שיקול דעת וסירבת לפרק את כל המקום. הנה, סירבת לפקודה בלתי חוקית בעליל.
אין ספק שהיום בתור מילואימניק הייתי מכניס לחוקר השב"כ מכות בעצמי.

אם כך, אפשר להפעיל לוחמה בטרור עם שיקול דעת. במ' בצע 'חומת מגן' זכורים לי ויכוחים ארוכים וכבדי-ראש על

במחירים החדשים של סקאל דיוטי פרי אפשר להשתולל בלי חשבון

(אדלר תומסקי & ווישניקי) ארצות הברית

טלוויזיה HYUNDAI
\$200

ניקם סטריאו

טלוויזיה HU-D25
סטריאופונית, היפרבנד מלא, מולטיסיסטם, תפריט על גבי המסך, 100 תחנות קבועות הניתנות לכיוון אוטומטי/ידני, מפענח ניקם סטריאו.

25"

\$200 **Panasonic**

מערכת אלחוטית KX-TC1175
מערכת אלחוטית משולבת: חייגן + 2 טלפונים אלחוטיים, טווח קליטה מוגדל במיוחד (PLUS) הכולל צג שיחה מזוהה, 64,000 קודים מאובטחים.

\$1,499 **HITACHI**

מצלמת וידאו DZ-MV208E
מצלמת וידאו דיגיטלית בפורמט DVD-RAM/DVD-R, זום אופטיאי 12x, זום דיגיטלי 240x, מסך LCD ציבעוני 2.5 אינץ', צילום סטילס (JPEG).

\$200 **SONY**

מיני דיסק נייד MZ-N505
עם חיבור USB למחשב, 4 דיסקים עם נרתיק למיני דיסק

\$200 **morphy richards**

תנור מיקרוגל משולב טורבו 44525C
הספק מיקרוגל 1300W, הספק תנור 1400W, מכשיר דיגיטלי, 25 ליטר, לבישול, אפיה, הפשרת מזון וחימום מזון מבושל, אפשרות לכיוון לפי כמות או משקל המזון או בחירת זמן הבישול.

\$110 **LG**

וידאו 4 ראשים EC-490W
היפרבנד מלא 99 תחנות, Super Multi System, תצוגה על גבי המסך ב-5 שפות שונות, SP/LP הכפלת זמן קלטת, ניקוי ראש אוטומטי.

\$200 **SONY**

סט רמקולים SA-VE225
סט הכולל 5 רמקולים לווינים + סאב וופר אקטיבי, למערכת קולנוע ביתית, הספק FULL RANGE 100W, רמקול מרכזי מוגן בפני מיגנט, צבע שחור/כסף.

\$200 **JVC**

רסיבר RX-5022
עבודה בפורמטים: דולבי דיגיטל 3+AC-dts, דולבי פרולוגיק 2, הספק במצב סטראונד 5x100W, מצבי סטראונד שונים, רדיו דיגיטלי AM/FM, ווסת לצלילי בס וטרבל, כניסות דיגיטליות (אופטית וקואקסיאלית).

\$200 **aiwa**

מערכת סטריאו NSX-R81
הספק RMS 2x100W, מגש ל-3 דיסקים, רדיו דיגיטלי AM/FM, אקולייזר גרפי עם 3 מקצבים, תצוגה זרחנית ב-4 צבעים, קורא דיסקים צרובים, טייפ דאבל קאסט FULL LOGIC כולל ראש מתהפך בצד A.

כל המבצעים בתוקף עד 15.9.2002 ואו עד גמר המלאי. התמונות להמחשה בלבד. אין כפל מבצעים. החברה רשאית לשנות את המחירים בכל עת וללא הודעה מוקדמת. ט.ל.ח.

SAKAL DUTY FREE
מחירים שעושים חשק

סקאל דיוטי פרי - נתבייג המבצעים החמים של הקיץ

הקריה האקדמית

קרית אוננו

EXPERT

הקריה האקדמית מזמינה אותך ללמוד לתואר ראשון במשפטים ובמנהל עסקים. בקריה האקדמית טובי המרצים בתחום שיעניקו לך הכוונה וכלים יישומיים שיסייעו לך בעולם העסקים בעתיד, וצוות מקצועי המעניק יחס אישי לכל סטודנט וסטודנטית. **בקריה האקדמית מתאימים לך הצלחה!**

LL.B. משפטים

- התמחות במשפט מסחרי או במשפט ציבורי
- הדגשת מקצועות יישומיים חדישים: עבירות הצווארון הלבן, דיני תקשורת, קניין וחברות גישור מיסים

במגוון מסלולים גמישים:

מסלול בוקר:

יומיים בשבוע בבוקר + יום שישי

מסלול דו-יומי:

ערב אחד בשבוע + יום שישי

מסלול חד יומי:

יום אחד מלא בשבוע

B.A. מנהל עסקים

במגוון התמחויות:

- שיווק • שווק ופרסום • ראיית חשבון
- מימון ושוקי הון • מחשבים - ניתוח מערכות מידע

במגוון מסלולים גמישים:

מסלול בוקר:

שלושה ימים בשבוע

מסלול חד יומי:

יום אחד מלא בשבוע

הלימודים לתואר ראשון מתקיימים בהיתר המועצה להשכלה גבוהה, מתן התואר מותנה באישור המל"ג. לקריה האקדמית רשת בטחון המבטיחה תואר ראשון ישראלי מוכר, למי שמתחיל את לימודיו בקריה האקדמית

הקריה האקדמית, צה"ל 104 קרית-אוננו טל: **1-800-550-555** www.hakira.ac.il